

Τά μηνύματα άπλου πολίτη

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Πολιτικοί, δημοσιογράφοι, αναλυτές, σχολιαστές, δημοσκόποι, ξεμπνοι, άνόητοι, σχετικοί, άσχετοι, οί πάντες έχουν νά πούν γιά τά μηνύματα, τά όποία ό λαός μέ τήν ψηφο του ύποτίθεται ότι έστειλε κατά τίς πρόσφατες βουλευτικές έκλογές. Μηνύματα πρός πάσαν κατεύθυνση. Πρός τήν Κυβέρνηση, πρός τήν Άξιωματική Άντιπολίτευση, πρός τά άλλα κόμματα. Μήνυμα προφανώς έλαθε άπ' εύθείας άπό τόν λαό και ό κ. Άλέκος Άλαβάνος (361.211 ήταν νάι, 6.995.083 ήταν όχι. Αύτός τόν χαβά του) νά κηρύξει έπανάσταση κατά του άστικού καθεστώτος τής χώρας, νά τό άνατρέψει σύρριζα. Θά διαλεχθεί γιά τό άσφαλιστικό, σάν γνήσιος δημοκράτης, κατεβάζοντας τά στρατά του στό Σύνταγμα, τήν Πανεπιστημίου, στήν Πλατεία Άριστοτέλους. Σέ άλλες εύρωπαϊκές δημοκρατικές χώρες ό διάλογος γίνεται επί ίσοις όροις. Τό άντεπιχείρημα: "Ένα ύγιεινό βρέξιμο μέ πυροσβεστικό νερό πείθει. Κατάσβεση παθών.

"**Έλεγα** γιά τά μηνύματα. Ψηφοφόρος είμαι και έγώ. Έψήφισα. Δέν θεωρώ τόν έαυτό μου διαφορετικό άπό άλλους πολίτες. Είμαι, λίγο-πολύ, στόν μέσο όρο. Καμμία ύπερβολή. 1,75 ύψος, 80 κιλά βάρος. Έγώ λοιπόν ψηφίζοντας, όμολογώ, δέν έστειλα κανένα μήνυμα. "Αν είχα -πού δέν είχα- θά τό έγγραφα στό ψηφοδέλιό μου, όποτε τούτο θά ήταν άκυρο. Άπλούστατα, παρακολουθώντας τά συμβαίνοντα, έχοντας γίνει δέκτης, όπως όλοι, άπό συζητήσεις, έφημερίδες, άλλα διαβάσματα, ραδιόφωνο, τηλεόραση άρκετών πληροφοριών, συνέκρινα και κατέληξα πώς άπό τά δύο κόμματα τά όποία διεκδικούσαν τήν έξουσία, τό ένα είναι καλύτερο. Καλύτερο γιά τήν χώρα και συγχρόνως καλύτερο και γιά έμέ. Σέ άλλους αυτό μεταφράζεται καλύτερο γιά τήν τσέπη τους. Νόμιμα. Γιά τά οικονομικά τους. Δέν είναι κακό. Είναι έξ άλλου και πολλοί οί όποιοι πιστεύουν πώς ένα κόμμα, αυτό πού ψηφίζουν, είναι τό καλύτερο, γιατί έτσι τούς ύποβάλλει ή επιβάλλει οικογενειακή παράδοση, συνήθεια ή νομιμοφροσύνη. Και κάποιοι, τέλος, πού στηρίζουν μέ λύσσα τό κόμμα πού τούς βολεύει γιά τόν μπεζαχτά. Η διαπλοκή.

Δέν έπεχείρησα λοιπόν νά στείλω κάποιο μήνυμα ψηφίζοντας όπως έψήφισα. Έτσι και οί πολλοί άλλοι. Η έκβαση άπλός συσχετισμός άριθμών. Τά μηνύματα έρχονται στό μυαλό έκ τών ύστέρων. Πιέζουν νά σταλούν τώρα. Ρητά και όχι εικάζόμενα. Είναι τό τί περιμένει ό καθένας μας. Τί περιμένω έγώ; Αυτό παρουσιάζεται πλέον ως μήνυμά μου. Περιμένω πολλά. Πολλά τά μηνύματά μου.

Η πρώτη μου προσμονή -και έλπίδα- είναι νά άποκατασταθεί τό κύρος και ή νομοθετική λειτουργία τής Βουλής τών Έλλήνων. Νά άποκατασταθεί ό κατά τό Σύνταγμα κοινοβουλευτικός χαρακτήρας του πολιτεύματος. Νά ξαναγίνει τό Κοινοβούλιο κέντρο τής πολιτικής ζωής τής χώρας. Μέτρα; Πολλά. Ό πρωθυπουργός και μέ όδηγία του άπαράβατη οί ύπουργοί νά άνακοινώνουν στή Βουλή σημαντικά κυβερνητικά μέτρα και άποφάσεις τους. Όχι στά κανάλια και στόν δρόμο μπροστά στού Μαξίμου. Νά γίνεται σοβαρή και ένδελεχής συζήτηση τών νομοσχεδίων χωρίς άποπνικτικούς χρονικούς περιορισμούς. Και όλα στήν Όλομέλεια. Άς περιορισθεί ό άριθμός τών προτεινομένων νόμων και άς εφαρμόζονται οί ισχύοντες.

Νά γίνεται σοβαρή συζήτηση επί του Προϋπολογισμού του κράτους. Νά είναι δυνατές οί αλλαγές, οί συμπληρώσεις, ή κατάργηση και ή προσθήκη έγγραφών έσόδων και δαπανών. Νά αλλάξει, όπου χρειάζεται ό κανονισμός τής Βουλής. Νά επανέλθει ή ώρα του πρωθυπουργού μέ εύρύτερη και πιό χαλαρή διαδικασία. Νά γίνεται σοβαρή χρήση του δικαιώματος έρωτησεων και έπερωτησεων άπό τούς βουλευτές. Όχι άπλως γιά νά γίνεται ντόρος. Τίς περισσότερες φορές ως άναπαραγωγή δημοσιευμάτων έφημερίδων. Νά είναι ύποχρεωτική ή παρουσία τουλάχιστον εκατό βουλευτών σέ όλες τίς συνεδριάσεις. Άλλιώς νά λύνονται. Έκτός Βουλής, όχι λιγότερο σημαντικό είναι ό πρόεδρος νά μή συμμετέχει και νά μή παρακάθεται σέ κομματικές έκδηλώσεις και δραστηριότητες.

Η συνέχεια στήν τελευταία σελίδα

Τά μηνύματα άπλου πολίτη

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Νά αλλάξει ριζικά τό πρόγραμμα τής τηλεόρασεως τής Βουλής. Όπως λειτουργεί σήμερα μπορεί νά ίκανοποιεί κάποιους κουλτουριάρηδες, κάνει όμως περισσότερο κακό παρά καλό. Κακό γιατί πληροφορεί κομματιαστά. Κανένας δέν έχει τόν χρόνο καί τήν ύπομονή νά παρακολουθήσει τή συζήτηση π.χ. επί τών προγραμματικών δηλώσεων τής Κυβερνήσεως επί άτελείωτες ώρες. Παρακολουθεί μόνο μέρος. Άλλη κρίση θά σχηματίσει άν άκούσει περισσότερους καί πειστικότερους όμιλητές ενός κόμματος καί άλλη άν άκούσει ενός άλλου. Επιβάλλεται λοιπόν αλλαγή. Πού θά κάμει τήν τηλεόραση τής Βουλής νά ενημερώνει μέ αντικειμενικότητα καί μέ πληρότητα επί του έργου του Κοινοβουλίου καί ευρύτερα επί του έργου τής Κυβερνήσεως.

Ός πρός τήν Κυβέρνηση. Μηνύματα. Νά σοβαρευτεί καί νά συγκεντρωθεί στην παραγωγή έργου. Νά απαγορευθεί νά παρουσιάζονται οί ύπουργοί στά τηλεοπτικά παράθυρα. Διά ροπάλου. Η πολλή παρουσία φθείρει τόσο τούς θεσμούς όσο καί τά πρόσωπα. Σέ κάθε ύπουργείο νά ορισθεί εκπρόσωπος Τύπου (αυτός πού στά άγγλικά λέγεται spokesman) άρμόδιος νά πληροφορεί, νά ενημερώνει, νά απαντάει σέ έρωτήματα τών ΜΜΕ. Τακτικές συνεδριάσεις του ύπουργικού συμβουλίου. Η όμαδική δουλειά αποδίδει. Καί γιά νά παραμείνει ίσχυρή ή σύμπνοια μεταξύ τών μελών του.

Ό πρωθυπουργός νά αναθέσει σέ μία κατάλληλη επιτροπή τήν κωδικοποίηση τής νομοθεσίας. Έπειγόντως. Καί ως πρός τήν ανάθεση καί ως πρός τήν περάτωση του έργου. Έτσι θά διαγραφούν αντικρουόμενες διατάξεις. Γιά διευκόλυνση τής σωστής έφαρμογής του νόμου καί προστασία τών πολιτών. Άλλιώς δέν καταπολεμείται ή γραφειοκρατία καί ή διαφθορά τών δημόσιων υπηρεσιών. Νομίζω πώς μία τέτοια επιτροπή είχε συσταθεί επί κυβερνήσεως Σημίτη.

Η κυβέρνηση έχει χρέος νά προστατεύσει τόν πολίτη από τή βλάβη, τήν όποία προξενεί στην κοινωνία καί στον ίδιο ή ιδιωτική (καί σέ μικρότερο βαθμό ή κρατική) τηλεόραση. Υπάρχουν τρόποι. Οί Έλληνες ζούνε σπή συντριπτική τους πλειονότητα καλύτερα από τούς περισσότερους ανεπτυγμένους λαούς τής Εύρώπης. Έχουν βαλθεί οί καναλάρχες, γιά νά υπηρετήσουν τά άνομα συμφέροντά τους, νά μάς κάμουν νά πιστέψουμε πώς ζούμε μέσα στην κόλαση. Μάς δηλητηριάζουν τή ζωή. Είμαστε αντικείμενα έκμεταλλεύσεως, μάς λένε. Άνθρώπου από άνθρωπο. Όλοι είναι σάπιοι. Ό ένας νά θγάλει τό μάτι του άλλου. Τό κολοκυθάκι τόν Δεκέμβριο είναι πανάκριβο, άπρόσιτο. Δείτε τί γίνεται αυτές τίς ήμέρες μέ τό πετρέλαιο θερμάνσεως. Καί μέ τήν υγεία του Άρχιεπισκόπου.

Έχει χρέος ή Κυβέρνηση νά εύρει τρόπους νά εφαρμοσθούν καί νά εφαρμόζονται οί σχετικές διατάξεις του Συντάγματος καί τών νόμων.

Καί τέλος, γιά τόν έκλογικό νόμο. Στερείται σοβαρότητας ή προτεινόμενη αύξηση του δώρου στό πρώτο κόμμα. Δέν νομιμοποιείται ήθικά, άν μπορεί νά διατυπωθεί έτσι. Γιατί πενήντα καί όχι εξήντα (έδρες); Η όχι, εκατό. Μοιάζει μέ τό παιγνίδι τής κολοκυθιάς. Χρειάζεται ένα νέο έκλογικό σύστημα, τό όποιο θά είναι άδιάβλητα αντιπροσωπευτικό καί θά προστατεύει τόν πολιτικό κόσμο από τή διαφθορά. Ό ισχύων έκλογικός νόμος δέν τά έχει αυτά τά χαρακτηριστικά. Ούτε θά τά άποκτήσει μέ τίς συζητούμενες τροποποιήσεις του.

Καταλήγω μέ τήν κατάληξη τής όμιλίας του Πρωθυπουργού κατά τή συζήτηση επί τών προγραμματικών του δηλώσεων: «Είμαστε έτοιμοι νά άκούσουμε κάθε έπίσημηση τής Άντιπολίτευσης. Αναμένουμε όμως καί τίς προτάσεις της». Έλπίζω νά μήν είναι σχήμα λόγου. Έλπίζω νά τό έννοεί. Καί έλπίζω νά τό εφαρμόζουν οί ύπουργοί.